

گل خوشبو بار

آزاد بخاري

سڀڻو سو سنسار، جنهن ۾ منهنجا جانيئڙا، گل خوشبو ڀار

گل خوشبو ڀار

(ڀارڙن لاءِ شاعري)

آزاد بخاري

اين. اي جان فائونڊيشن حيدرآباد

2008ع

All Rights Reserved to the Authority

Gul Khushibu Baar

(Poetry for Children)

By: Azad Bukhari

Composed By: Raz Muhammad & Pervash

Published By: Raja Idrees Laghari

Secretary

N. A Jan Foundation

12- Old Campus Hyderabad

(Mob:0346-3818859- 0346-3799739)

Printed By: Nadeem Ahmed

Salam Press, Gari Khata, Hyderabad

N. A Jan Foundation Book No: 8

Edition: 1- July-2008

Qty: 1000

Per Copy: 20/-

پبلشورپاران

موجوده دؤر جديد ٽيڪنالوجيءَ جو دؤر آهي. هن دؤر ۾ اسانکي پنهنجي نوجوان نسل کي به هن دؤر جي نزاهت کي سامهون رکندي اهڙوئي مواد سرجي ڏيو ويندو جيڪو موجوده دؤر جي پيڻا ڪري سگهي ۽ دلچسپ هجي. جو اسانجو نوجوان نسل ان طرف لاڙو ڪري.

سنڌ ۾ سنڌي ٻارائي ادب جا تخليقڪار اڳي ئي ٿورا آهن ۽ جيڪي آهن انهن جو اڳ ڪيل پورهيو به اڃان ڇپجي نه سگهيو آهي ان ڪري هو اڳتي ڪلر ڪٽڻ کان قاصر ٿيندا پيا وڃن. منهنجي خيال ۾ جيستائين انهن جو اڳ سرجيل مواد شايع نه ٿيندو ۽ انهن جي حوصلي افزائي نه ٿيندي ته هو موجوده دؤر جي گهرجن مطابق نئون ۽ جديد ادب تخليق نه ڪري سگهندا. ان لاءِ اسانجي ادارن کي عملي طور ڪم ڪرڻ گهرجي. ٻارائي ادب تي سرجيل اڳيان ڪتاب شايع ڪن ته جيئن نئين ادب کي وجود ۾ آڻي سگهجي. ان لاءِ ادارن سان گڏ انهن اديبن کي به صلاح ٿي ڏجي ته هو ادارن سان لهه وچڙ ۾ اچي پنهنجا ڪتاب شايع ڪرائن ۽ وري نئين سر ٻيا ڪتاب تخليق ڪن.

اين. اي جان فائونڊيشن پاران وس آهر ڪوشش ڪئي پئي وڃي ته ٻارائي ادب کي هتي وڻرائجي. هي ڪتاب ”گل خوشبو ٻار“ جيڪو سنڌ جي ساجهه وند اديب ۽ شاعر محترم آزاد بخاري جو تخليق ڪيل آهي. به انهيءَ ڪوشش جي ڪڙي آهي.

محترم آزاد بخاري سنڌي ادب ۾ گهڻو اڳ پاڻ کي مڃائي چڪو آهي ۽ هڪ غير معمولي حيثيت ماڻي چڪو آهي. اميد ته ٻارڙن لاءِ سرجيل سندس هي ڪتاب ٻارائي ادب ۾ سٺي مقبوليت ماڻيندو ۽ پنهنجي الڳ جاءِ والاريندو.

احسان علي لغاري

چيئرمين

اين. اي جان فائونڊيشن

حيدرآباد

16- جولاءِ 2008ع

ارپنا

پنهونجڻ پيارن ٻيڙن

☆ مُرڪ سنڌو

☆ هالار حسين شاه

☆ سالار حسين شاه

☆ همير حسين شاه

☆ تنوير حسين شاه

☆ احرار حسين شاه

جن جي نانءُ

آزاد بخاري

چڪ

پنوتري

6	آزاد بخاري .	پنهنجي پاران
7	علامہ محمد غازي .	ڌرتيءَ سان الفت جو اظهار ڪندڙ شاعر
10	خالد آزاد .	پارائي ادب جي آبياري ڪندڙ آزاد بخاري
11	حڪمر گل .	پارائي شاعريءَ ۾ جنيد فڪري ڏاڙن جو امين
30	ٽيڙو	اسان جو سائين
31	بينگهه	امن جو مهندار
32	طاوڙو	ڌرتي
33	ديني ديبدو	ڪمپيوٽر
34	پاراڻا ٻول	چيڪي مٽي چڪ جي
35	لائون	هل ته دلون امڪول
36	رات	لطف جون وايون
37	ورزش	گڏيون
38	ڪڪڙي	اي. بي. سي
39	پولي	پگت ڪنور رام
40	ڊاڙي	ٻار نيشن نار
41	سائيڪل	پوپٽ
42	ٻلهڻ	پيل
43	ڪوهر	ريل رنگيلي
44	گاڏيڙو	صفائي
45	لغڙ	چئنچلداس
46	ڪڪڙ	گول
47	لولي	چولا

پنهنجي پاران

ڪيتري عرصي کان سنڌويس پئي ته پاران لاءِ ڪيل شاعري کي ڪتابي صورت ڏئي ڇپرايان، پر پئسي جي ڪمي سبب اهو سڀو بوقت ساڀيان ئي نه سگهيو. دوست احسان علي لغاري کي خيال ڏيکاريم ته هن پيو ”گڏجي سڏجي ڪتاب شايع ڪرائبو“ مون به همٿ ٻڌي کيس مواد ڏنو. ڪتاب جو نالو مون اڳ به ئي مقرر ڪيو هو ”ڪل خوشبو پار“ هائڻ ڏسون ته مون پاران لاءِ جيڪا شاعري ڪئي آهي، اها ادبي دنيا ۾ ڪيتري قبول پوي ٿي. هونءَ به پارائي شاعري ان ڪري به ڏکي آهي جو شاعر کي پار ئي لکڻو پوي ٿي. جيڪو مون کان گهڻو ڪري ئي نه سگهيو آهي. بهرحال جيڪو لکيو اٿم اهو حاضر آهي يقين اٿم ته ليکڪ ۽ پڙهندڙ دوست منهنجي ڪوتاهين جي نشاندهي ضرور ڪندا ڪتاب ۾ وندر وارا توڙي ناصحانا نظر ڏيڻ جي ڪوشش ڪئي اٿم. هي منهنجو پاران لاءِ شاعري جو پهريون ڪتاب آهي. جنهن ۾ ڏنل شاعري ڪنهن به رسالي ۾ ناهي ڇپي.

سنڌي ۾ پارائي شاعري جي عمارت جو بنياد ڪنڊيڇند بيوس ۽ هري دلگير رکيو جنهن جي پويان ٻيا ڪيترائي وڏا نالا اچي وڃن ٿا، جن جي راه تي هلندي مون به ڪڇا، پڪا، بال شاعري جا ٽوٽڙا رکي. ڪوشش ڪئي اٿم ته جيئن پارائي شاعري جي عمارت کي سهڻو بنائڻ ۾ منهنجو به حصو رهي. اڀر اٿم ته منهنجي هيءَ محنت سڦل ٿيندي.

آءُ انهن سڀني دوستن جن هن سلسلي ۾ منهنجو پيار ڏنو سائين غلام علي چنو، گوهر سنڌي، غلام محمد غازي، حاضر گل، اڪرم مهر، محمد حسين مهر جو ٿورائتو آهيان.

”آزاد بخاري“

ڇڪ، ضلع شڪارپور

ڌرتيءَ سان الفت جو اظهار ڪندڙ شاعر

سنڌي ٻارائي ادب ۾ ڪيترن ئي شاعرن، ڪهاڻيڪارن پنهنجو پاڻ ملهائيو آهي انهن ۾ آزاد بخاري به هڪ آهي؛ جنهن ٻارڙن سان الفت جو اظهار ڪندي ڪجهه نظر لکي هڪ ڪتابي صورت ۾ آندا آهن. آزاد سان منهنجو ناتو تمام پراڻو آهي ائين ڪئي چئجي ته جڏهن کان هو پڙهندو هو، تڏهن کان ئي اسين هڪٻئي جا ساٿي هئاسين. هاڻي اهو رشتو وڌي وڻ ٿيو آهي. آزاد سان گهرائپ، قومي ڌارا ۾ گذجي ڪم ڪرڻ پڻ آهي. هو هڪ سٺو قومي ورڪر به آهي.

آزاد جو جنم پهرين مئي 1966ع تي چڪ شهر ۾ ٿيو. پوءِ اتي ئي تعليم حاصل ڪيائين هن 1983ع کان لکڻ شروع ڪيو. سنڌ جي مختلف اخبارن ۽ رسالن ۾ مواد ڇپيو. ”سندر ناري“، ”ڪامريڊ ابو شوڪت حمزي جي شخصيت ۽ شاعري“ ۽ ”روداداري“ (ترجمو) ٽي ڪتاب ڇپجي مارڪيٽ ۾ اچي چڪا اٿس. آزاد هڪ ليکڪ کان علاوه سماجي ورڪر ۽ آرٽ جو به سٺو ڄاڻو به آهي. هن وقت هو منهنجي گهٽ عهدو ۾ آرٽ جو استاد آهي. آزاد جي اندر ۾ ويٺل آرٽ ۽ ادب جو ماهر هن کان ئي اهو سڀ ڪجهه ڪرائي پيو. آزاد ٻارن سان گڏوگڏ وڏن لاءِ به شاعري ڪئي آهي. سندس شاعري ۾ خوشحالي، امن، آزادي، انساني روين، سنڌي قوم، سنڌي ٻولي، جاگيرداري خلاف ۽ پوري انسان ذات جي ڏکڻ اهڃڻ، ايڏائڻ ۽ سڪن جون ڳالهيون ڪيل آهن. اميد ته آزاد جي اها مشق جاري رهندي ۽ دعا آهي ته اڳ کان رڌيڪ سٺو شاعر، نثرنگار ۽ مصور ٿي اڀرن.

آزاد بخاري هن شعري مجموعي ”ڪل خوشبو پار“ وسيلي اهي سڀ رنگ ڏنا آهن، جيڪي ٻار کي متوج ڪرڻ لاءِ ضروري هوندا آهن هن ڪتاب جي شروعات حمد جاري تعاليٰ سان ڪئي آهي پوءِ نعت ۽ ٻين ڪيترن عنوانن، وندر، راند روند، ٻار اٿا ٻول، وطن جي حب، تفريح ۽ نصيحت واري شاعري ڪري هڪ بهتر ڪتاب ڏنو آهي. باقي تنقيد نگارن تي ڇڏيل آهي ته اهي سندس ڪيل پورهئي کي ڪهڙي عقلي نگاه سان پرکين ٿا.

حمد معنيٰ ساراهه، واکاڻ. انهيءَ جي جنهن پنهجي قدرت، سان هن سنسار کي جوڙيو ۽ بخشيائين حسن کي ۽ ٻئي ڪيائين مان انسان جو.

== ڪل خوشبو ٻار ==

ظاهر آهي ته هي ڪتاب، هڪ انسان جو لکيل آهي ۽ ڪوبه انسان غلطي کان آجوه ناهي، انڪري ان قادر جي حمد و ثنا ۾ هر شي صبح و شام مڃو آهي. توهان ٻڌو ته جيڪي به آسمان ۾ آهي ۽ جيڪي به زمين ۾ آهي سي سڀ رب جو شان ۽ پاڪائي بيان ڪن ٿا. پر ڪولي اڏامندڙ پکي به سندس شان ۽ پاڪائي بيان ڪن ٿا. ساڳئي هنسي متعلق اسان جو نوجوان شاعر آزاد بخاري به هيئن پيو حمد بيان ڪري.

اسان جا اي سائين ٻاجهه اڃا اي سائين،
سڀن جا اي مالڪ سهارا اي سائين،
تنهنجي در تي سر کي نوابون ٿا هر ڀل،
ادا ٿي وڃن شل ڪٿارا اي سائين.

بيشڪ اهوئي ته سهارو آهي. ٻاجهه ڪندڙ، وحدہ لا شريڪ آهي. حمد باري تعاليٰ کانپوءِ آقا، نامدار حضرت محمد مصطفيٰ ﷺ جي تعريف ڪندي هڪ نعت به لکي آهي.

نعت جي معنيٰ تعريف يا وصف آهي جيڪا رسول الله ﷺ جي شان ۾ لکي وڃي ٿي. نعت سڀ کان پهريون عربي ٻولي جي ادب ۾ ملي ٿي، اها نعت مائي حليمه، نبي ڪريم ﷺ کي ٻڌائيندي هئي. حضرت حسان بن ثابت مداح رسول الله ﷺ هو. هن ڪيترائي شعر مداح ۾ لکيا ۽ چيا، جن کي سرڪار دو عالم ٻڌي ڪري ڏاڍو خوش ٿيندا هئا، ۽ حسان کي چوندا هئا ته ممبر تي بيهي شعر ٻڌا، شعر ٻڌي پاڻ فرمايائون ته جڏهن حسان شعر چوندو آهي ته روح القدس ان جي امداد ڪندو آهي. نبي، ﷺ جي مدح ۾ ٻين به ڪيترن ئي شاعرن شعر لکيا ۽ مٺي آواز ۾ پڙهي ٻڌايا.

آزاد بخاري به اهڙي پيروي ڪندي هڪ نعت لکي آهي.

محمد ﷺ اسانجو وڏي شان وارو،
محمد ﷺ اسان جو وڏي مان وارو،
محمد ﷺ نه دهشت نه نفرت سيڪري،
محمد ﷺ عقيدن جي عزت سيڪري

آزاد بخاري قوم پرست وطن دوست ۽ سماج سڌارڪ آهي. هي انساني ڀلائي ۽ وطن دوستي جو ذڪر ڪندي ٻارڙن کي پنهنجي پياري پون، سنڌ ڌرتي سان الفت جو اظهار ڪندي، ننڍڙن گيتن ذريعي سمجهائي ٿو ته انسان کي پنهنجي ڌرتي سان هر وقت پيار رهي ٿو. آدم کان وٺي هن وقت تائين اهڙو نه سڄي جنهن پنهنجي ڌرتي سان الفت جو اظهار نه ڪيو هجي. ڪيترن جوڌن

== ڪل خوشبو پار ==

جر نيلان ڌرتي، جي آزادي، خوشحالي لاءِ پاڻ پتوڙيو ۽ جنگيون وڙهيون شاعرن
 جي شعرن انهن جوڌن جي ڪارنامن کي وڌيڪ جلا بخشي، پٺاڻي کان شيخ اياز
 تائين، امداد کان اڌل، اياز ڪل ۽ انهن کان پوءِ نوجوانن ۾ وري آزاد بخاري
 پنهنجي ڌرتي، سان محبت جو اظهار ڪندي پارڙن کي سمجهائيندي چوي ٿو:

ڌرتي پنهنجو ساهه آ،
 رهبر پنهنجو شاهه آ.
 ڌرتي پنهنجي محبت آ،
 جنهن سان پنهنجي الفت آ.

آزاد بخاري پاڻ به هڪ بهترين استاد ۽ مصور آهي، تنهنڪري
 آزاد شاعري جي رنگن مان پارڙن جي ذهن جي ڪينواس تي سڀڻا رنگ
 چڙهيندي، پارڙن کي علم جي روشني ڏانهن سڏي ٿو ۽ چوي ٿو:

استاد اسان کي پالڻ ٿا،
 سچ جي واٽ وٺائڻ ٿا.
 هل ته هلون اسڪول،
 او پائو هل ته هلون اسڪول.

اسڪول ئي اها جاءِ آهي جتان ڪيئي عالمن، اديبن، شاعرن،
 مفڪرن علم جي روشني حاصل ڪري ٻين کي به ان روشني کان
 روشناس ڪرايو.

آزاد بخاري جي هن مجموعي ۾ اي بي سي جا ٽه سٽا، ريل رنگيلي،
 پلڻ، پاراٽا پول، ڪنور پڳت، ڪمپيوٽر ۽ ٻيا سڀ نظم پيارا ڏنل آهن. سندس
 هي نظم ڏاڍو دلڪش آهي جنهن ۾ هن گول دائري کي بيان ڪيو آهي:

گول گول گول جاني،
 چنڊ پٿر ماني.
 گول دنيا گهمو،
 ڪونهي سنڌو ٿاڻي.

هي آزاد بخاري جو ٻارن لاءِ شاعري ۾ پهريون قدم آهي. اڳتي
 ڏسون ته سندس ڪتابي رفتار وڌي ٿي ۽ معيار به وڌي ٿو يا نه؟ آزاد
 بخاري جي هي، محنت سنڌي ٻارائي ادب ۾ سهڻو واڌارو آهي.

غلام محمد غازي

عبدو، شڪارپور

ٻاراڻي ادب جي آبياري ڪندڙ - آزاد بخاري

منهنجي آڏو نوجوان شاعر ”آزاد بخاري“ جو ٻارن لاءِ لکيل شعرن جو مجموعو ”ڪل خوشبو ٻار“ موجود آهي هن مجموعي ۾ گهڻو ڪري نصيحت آموز، دلچسپ، وندر ۽ ورونهن جا گيت شامل آهن. جيڪي پنهنجي موسيقيت ۽ جهيلار جي ڪري نه صرف ٻارن کي متوجہ ڪري سگهن ٿا، پر خاص طور تي ڳوٺاڻو ٻار ان مان تمام گهڻو لطف اندوز ٿي سگهي ٿو.

اسان وٽ گهڻي ڀاڱي ٻارڙن لاءِ شاعريءَ جا موضوع هڪجهڙا ۽ عام رواجي رهيا آهن. هڪ وڏي عرصي کان وٺي ٻارڙن لاءِ نصيحت آموز گيتن سان گڏ جانورن، پکين، گاڏين، موٽرن ۽ روزمره جي شين بابت، تفريحي شعر لکيا پيا وڃن. جنهن ڪري اهي موضوع هڪ عام ڳوٺاڻي ٻار لاءِ ته دلچسپ، جو ڪارڻ ٿي سگهن ٿا، پر جديد انفرميشن ٽيڪنالاجيءَ جي هن دؤر ۾ ساڻ ڪشندڙ شهري ٻار ڇا اهڙن موضوعن مان مزو وٺي سگهي ٿو؟ هيءُ هڪ اهڙو سوال آهي، جيڪو ٿورو ڏکيو ضرور آهي، پر انتهائي اهم آهي. اسان سمورا ليکڪ، جيڪي سنڌي ۾ ٻارن لاءِ لکون ٿا، انهن کي هن مسئلي تي سنجيدگي سان سوچڻو پوندو.

بهرحال، آزاد بخاري نوجوان شاعر آهي، وٽس شاعريءَ جي اصولن ۽ قاعدن جي شناسائي سان گڏ هڪ ڏورس نگاهه پڻ آهي. سندس قلم، سنڌ جي ٻارڙن لاءِ خوبصورت گيت سرجيا آهن. ان ڪري آزاد بخاريءَ مان اسان کي ٻي اميد رهڻ گهرجي ته هو سنڌ جي ٻارڙن جي سائنسي، علمي ۽ ادبي اوسر لاءِ جديد گهرجن آهر پنهنجو قلم آزمائيندو. مون کي نهايت خوشي آهي ته ”آزاد بخاري“ جي خوبصورت گيتن تي ٻڌل هيءُ مجموعو منهنجو دوست احسان علي لغاري ۽ هن جو ادارو اين. اي جان فائونڊيشن شايع ڪري رهيو آهي. ان کان وڌيڪ خوشيءَ جهڙي ڳالهه اها آهي ته هي ادارو ”اين. اين جان فائونڊيشن“ هائي، سنڌ ۾ ٻارن جي ادب جي سلسلي ۾ پاڻ مڃائڻ لڳو آهي. اها نهايت مسرت جهڙي ڳالهه آهي.

مون کي يقين آهي ته آزاد بخاريءَ جو هيءُ مجموعو اقتصادي، سياسي، علمي ۽ ادبي بدحاليءَ جو شڪار سنڌ جي ٻارڙن لاءِ ٻيو نه ته به هڪ مُرڪ موتائي سگهي ٿو، جيڪا بهرحال هر سنڌي ٻار جو پيدائشي ۽ ازلي حق آهي.

خالد آزاد - حيدرآباد

== ڪل خوشبو پار ==

ٻاراڻي شاعريءَ ۾ جديد فڪري لاڙن جو امين

ٻاراڻي شاعريءَ جي وصالا تي ڪيترائي شاعر پنهنجي ذهني پورهئي کي جديد فڪري لاڙا ڏيئي اڇوڪي دڙر جي چٽي عڪاسي ڪري رهيا آهن ۽ اهڙي جي اوسر لاءِ نوان لاڙا متعارف ڪرائي رهيا آهن. جديد فڪري لاڙا ڏيندڙ اهي شاعر جن وٽ ٻارن لاءِ ڪيترائي خيال من جي ڪينواس تي رقص ٿا ڪن، پر انهن خيالن کي آرٽ جي نموني ۾ پيش ڪرڻ لاءِ کين وسيعا ناهن جنهن سبب اهي يا ته مانو ٿي مابوسيءَ جي ڪن ۾ ويڙهجي ٿا وڃن يا وري شاعريءَ جي سفر کان ڪڍجي ديوار جي پٺي پاسي بت بڻجي زندگيءَ جون باقي گهڙيون گذارڻ لاءِ غير فطري طور جيئن جو رستو ڳولهي ٿا.

شاعري زندگيءَ جي اهڙين حسناڪين کان محروم ٿي ويهي رهڻ انتهائي افسوسناڪ عمل آهي ۽ انهيءَ عمل کي پوئتي ڌڪڻ ۾ آزاد بخاري گهڻو ڪوشاڻ رهيو آهي، توڙي جو اها روايتي غربت واري مجبوري سندس ڏاج ۾ مليل آهي، پر هي هن جو قائل آهي يا ائين ڪئي چئجي ته سندس شاعرانو جيون روشنيءَ جي منشا واري ڳولها ۾ روان دوان آهي، جيڪو اڳتي هلي ٻاراڻي سڄي جهان کي روشن ڪري سگهي ٿو.

مون آزاد بخاري ۽ سندس شاعريءَ کي تمام ويجهو کان ڏٺو آهي. جهڙي طرح شخصيت ۾ ميناڇ جا من آهن اهڙي طرح شاعريءَ ۾ نوان گس آهن، جيڪي اڳتي هلي ايندڙ لاءِ مشعل راڻ بڻجي سگهن ٿا. منهنجي آڏو سندس ٻاراڻي شاعريءَ تي مشتمل ڪوڙ سارا نظر آهن جن اندر ٻارڙن جي حوالي سان سميل مقصد اهو واضح ڪن ٿا، ته شاعريءَ اندر خيال جي اڏاوت وسيع آهي ۽ ساڻن فن جي پختگي پڻ ساراهڻ جوڳي آهي. شاعر هونئن به جدت پسند هوندو آهي پر ڪي ڪي شاعر انهيءَ فڪر کي پوئتي ڌڪي روايتي قسمر کي اڃان جيئارڻ جي ڪوشش ۾ مشغول آهن، پر آزاد انهيءَ روايتي عمل کان پاڪ رهيو آهي ۽ جنهن لاءِ مثال اهو ئي ڪافي آهي ته هن ٻار ٿي ٻارن جي شاعري ڪئي آهي. جنهن کي پرڪڻ، پرجهڻ ۽ پڙهڻ کانپوءِ ٻارن جي ذهني اوسر پختي ٿي ويندي ۽ هڪدم انهيءَ لکڻي جي پڙهڻ کانپوءِ متاثر ٿي هو ضرور عمل پيرا ٿيندا.

حاکم گل

مالهه ڳوٺ - شجاربور

ڪل خوشبو ٻار

اسانجو سائين

اسانجا اي سائين، ٻاجههرا اي سائين،
سپن جا اي مالڪ، سهارا اي سائين.
تنهنجي در تي، سر کي نوايون ٿا هر ڀل،
ادا ٿي وڃن شل، ڪفارا اي سائين.
اسان کي علم تون، عطا ڪر علير.
ڇهل کان ڪريون سڀ ڪنارا اي سائين.
تون ئي آهين والي، تون ئي پرجهلو آن،
شنا تنهنجي ڳايون ٿا پيارا اي سائين.
وڙهون ڪين مولا، تون نفرت ڪڍي ڇڏ،
ٻڌي ايڪي سان ٿيون، سوپارا اي سائين.
دعا پيا گهرون توکان خالق وطن لاءِ،
سلامت رهن سنڌ وارا اي سائين.

امن جو مهندار

محمد ﷺ اسان جو، وڏي شان وارو،
 محمد ﷺ اسان جو، وڏي مان وارو.
 محمد ﷺ سان محبت آهي گهڻن کي،
 محمد ﷺ آ نالو افضل سين تي.
 محمد ﷺ جي شفقت ساري زمان تي،
 محمد ﷺ تي آيو رحمت جهان تي.
 محمد ﷺ اسان کي علم آ عطا ڪيو،
 محمد ﷺ جهالت کي آهي فنا ڪيو.
 محمد ﷺ نه دهشت نه نفرت سيڪاري،
 محمد ﷺ عقيدن جي عزت سيڪاري.
 محمد ﷺ ڇڏيو دين دنيا کي ٺاهي،
 محمد ﷺ مٺي جو مٺو نانءُ آهي.
 محمد ﷺ يتيمن جو دلدار آهي،
 محمد ﷺ امن جو ته مهندار آهي.

ڪل خوشبو ٻار

ڌرتي

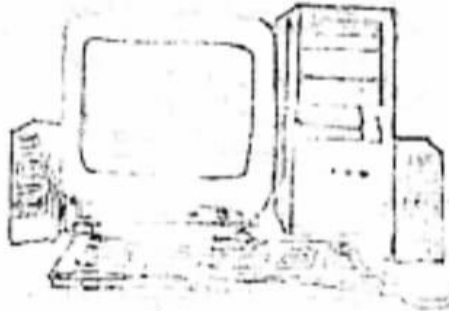
ڌرتي پنهنجو ساه آ،
رهبر پنهنجو ”شاه“ آ،
ڌرتي پنهنجي محبت آ،
جنهن سان پنهنجي الفت آ،
ڌرتي پنهنجو ذڪر آ،
لطيف پنهنجو فڪر آ،
ڌرتي پنهنجي زندگي آ،
جنهن لاءِ پنهنجي بندگي آ،
ڌرتي پنهنجو ايمان آ،
جنهن سان پنهنجو مان آ،
ڌرتي پنهنجي لولي آ،
سهڻي پنهنجي ٻولي آ،
ڌرتي پنهنجو ڌرم آ،
رب جو پاڻ تي ڪرم آ.

== گل خوشبو ٻار ==

ڪمپيوٽر

وسڻي واھڻ شھر شھر،
گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.

نت نوان ٿو سبق سيکاري،
فوٽو سڀ جا رکي سنڀاري،
سون برابر ڪمپيوٽر، گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.
تختي، بورڊ تي آگر رکي،
مانيتر تي ٺاھيو پکي،
اُڄادوگر ڪمپيوٽر، گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.
آمريڪا گھڻائي توڙي روس،
ننڍڙو سندس هڪ ماڻوس،
وقت جو رھبر ڪمپيوٽر، گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.
سي. پي. يو آ هُن جو دماغ،
وائرس جو نه ڪٿي داغ،
ياد جو ساگر ڪمپيوٽر، گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.
علم سان آھي مالا مال،
سڪي کيڏي هرڪو ٻال،
حڪم جو نوڪر ڪمپيوٽر، گھر گھر پھتو ڪمپيوٽر.

چيڪي مٽي چڪ * جي

گاڏي 'کڻي' ڪاٺ اچي،
چيڪي مٽي چڪ جي، ڪنڀر ٻاهن جنهن مان ٿاڻو.
پوکڻ کي پاڻي ڏين،
سونا واه چڪ جا، اصغر، رجب، جن جا ٿاڻو.
جر مان اچي ڄام ٿو،
ٿڌڙو پاڻي چڪ جو، ناري ماڻهن جا ٿو هانوَ.
ساري تر ۾ ها مشهور،
باغ انبن جا، چڪ جا، ڪندا ها جي گهاٽي ڄاڻو.
هر ڪو ايندو هو وٺڻ،
مفتي مٺائي چڪ جي، حلواين کي هيا ڏاڻو.
سوڀر ويندا هن اسڪول،
راڻا ٻار چڪ جا، شيون ڪسن جن کان ڪاڻو.
همٿ 'هشمت' ساڻ هلن،
'آزاد' جوان چڪ جا، ماڻرن هٿان لهن لاڻو.

* چڪ = شهر جو نالو. هي شهر تعلقي لکي، ضلع شڪارپور ۾ آهي.

هل ته هلون اسڪول

هل ته هلون اسڪول،
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
’هالار‘ هلي، ’سالار‘ هلي،
گهندڙ وڃي، ’احرار‘ هلي، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
’تنوير‘، ’همير‘ به ڊوڙي اچن،
ٿيلها ڪڍي اسڪول وڃن، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
علم جي مٿي آهي سرڪ،
تون به ڪتاب ڪڍ ”ناطق“، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
راه اهائي سهڻي آهي،
منزل تي اڃا پهچائي، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
استاد اسان کي پائن ٿا،
سچ جي واٽ وٺائن ٿا، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.
”علم سويرو“ ٿي نه ختم،
صبح ٿيندو ڪر نه غم، هل ته هلون اسڪول.
او پائو، هل ته هلون اسڪول.

* ناطق (گل) پٽ حاڪم گل مهر، ڳوٺ مالهي، شڪارپور.

لطيف جون وايون

سند	جا	ترانا،	لطيف جون وايون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون.
هوشو	کي	ٻڌايون،	دودي کي سڻايون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون،
رٿل		پرچايون	وڇڙيل ملايون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون.
ستل	سڀ	جاڳايون،	وينل سڀ اٿاريون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون.
علم	جي لاٽ	کي،	ٻاٽ ۾ ٻاريون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون.
فکر	سيڌ	کي،	جهنگ جهر پهچايون،
اچو	بارو	ڳايون،	لطيف جون وايون.

گڏيون

پنهنجي گهر ۾ رانديون آهن،
 بابا گڏيون آنديون آهن.
 ”مهڪ“ گڏين کي ٺاڙ پارايا،
 ”مرڪ“ گڏين کي لٽا ڍڪايا.
 ”مهڪ“ جي گڏي آه لٽي،
 ”مرڪ“ جي گڏي ناهي ڏاڙي.
 اچو گڏين جي، شادي ڪرايون،
 اچو ته سهر، گيج ڳايون.
 جهر هٿون ۽ تاريون وڃايون،
 ناهي ڪاغذ جون شرنايون.
 سهر آهي ڪوڳ گڏين جو،
 سهڻو ٿي سنجوڳ گڏين جو.
 ”مهڪ“ کڻي آئي پتاشا،
 ”مرڪ“ چٽن جا ڪوهر آندا.
 ٻارن کائي ڪيو ڊو،
 گڏين جو به لٽو ڊو.

== ڪل خوشبو ٻار ==

اي. بي. سي

اي. بي. سي:	سوير اٿي ننڊ مان،
	نيرانِي پاڻي پي
ڊي. اي. ايف:	تڙ ڪري ڪپڙا پاء،
	ڪولي پنهنجي سيف.
جي. ايڇ. آءِ:	وڃ وڃي اسڪول ۾،
	سبق ياد ٻڌاء.
جي. ڪي. ايل:	جلد تون تيار ٿي،
	وڃي پيو بيل.
ايم. اين. او:	ٿي وئي اسيمبلي،
	دير ڪيئي ڇو؟
پي. ڪيو. آر:	ڪٿي بوڪ استاد کي،
	گهرو ڪم ڏيکار.
ايس. ٽي. يو:	اڄ کان ڪلاس جو،
	مانیٽر آ هو.
وي. ڊبليو. ايڪس:	جلد جلد لک ادا،
	ڄاڻ ٿي رسيس.
وا. ۽. زيڊ:	جيڪو وڙهي ٻار ٿو،
	اهو آهي بيد(خراب).

A₁

B₃

C₃

== گل خوشبو ٻار ==

ڀڳت ڪنور رام

سند جو سچو سنت هيو،
”ڪنور“ نالي ڀڳت هيو.
ڪشندو پنهنجي جهولي ۾،
ٻارن کي ڏيندو لولي ۾.
هندو هجي توڙي مسلم ٻار،
سڀ سان هنجو هيو پيار.
ماروئڙن لاءِ هو ديوانو،
صوفي صاف خدا جو ٻانهو.
رڪ ۾ بچڙي گولي لڳس،
ساه سرير مان نڪري ويس.
سدا حيات هو ٿي ويو آ،
زندگي نانءُ ڪري ويو آ.
سند کي هن تي ناز آهي،
امر سندس آواز آهي.

ڪل خوشبو ٻار

ٻار نيئن ٺار

مهاڻي هڪ چوڪري
ڪٿي آئي ٽوڪري

ٽوڪريءَ ۾ پوپري
مڇي وڪڻي چوڪري

چوڪريءَ کي پلا
ڪاٺن ٻارڙا پلا

پلو هڪ الله آ
جنهن وڏو سام آ

سام منهنجي سنڌ آ
جيڪا پنهنجي جند آ

جند منهنجا ٻار هن
ٻار نيئن ٺار هن

== ڪل خوشبو ٻار ==

پوپٽ

ٻارن ڏاڍو شور مچايو،
 ست رنگيلو پوپٽ آيو.
 آيو آيو پيارو پوپٽ،
 رنگ برنگي نيارو پوپٽ.
 هيڊو، گاڙهو، نيرو، ناسي،
 پوپٽ پيو آ گهر ۾ قاسي.
 هيڏي هوڏي ڏاڍو اڏاڻو،
 ڪٿي نه مليو هن کي نڪاڻو.
 ٻارن چيو پڪڙيو پڪڙيو،
 سڀني ڊوڙي ڪپڙو اڇليو.
 هڪدم ڪٿي قاسايائون،
 اوڙي پاڙي گهمايائون.
 پوپٽ کين ايلاز ڪيا،
 هاڻي مونکي ڇڏيو ادا.
 اڄ نه، سڀاڻي موٽي ايندس،
 پنهنجا رنگ توهان کي ڏيندس.
 ٻارن کي ڏٺي وڃن ويو،
 گڏجي ٻارن کيس چيو.
 وڃ وڃ پيارا سهڻا پوپٽ،
 جيءَ سدا من مهڻا پوپٽ.

ڪل خوشبو ٻار پيل

جهولي ٿو ڏس جهولي،
پيل پيارو وڻ ٿو جهولي.

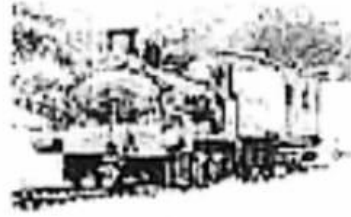
سند جو وڻ آ پيل پيارو،
چانو ۾ ويهي، پاڙو سارو،
ننڍڙا وڏڙا پڪا پوڙها،
ڳالهائڻ ٿا ويهي، سوڙها، جهولي ٿو ڏس جهولي،
پيل پيارو وڻ ٿو جهولي.

پيل جي آ ڪالي ناسي،
چانو ڪري ٿو ڏاڍي گهائي،
هن تي ويهي ڪوئل ٻولي،
پنهنجي ساٿ، سنگت ڪي ڳولي، جهولي ٿو ڏس جهولي،
پيل پيارو وڻ ٿو جهولي.

پن پيل جا، ٻار ڪڻ ٿا،
ڪيڏن ۽ هڪ ٻئي ڪي هڻن ٿا،
هندو پائي پڄن چون ٿا،
روز پيل جي سڀوا ڪن ٿا، جهولي ٿو ڏس جهولي،
پيل پيارو وڻ ٿو جهولي.

== ڪل خوشبو ٻار ==

ريل رنگيلي

ڪاري ڪاري ڪاري
ريل رنگيلي رُمر

ڪوئل وانگر ڪوڪ ڪري،
هڻي ٿي ڏاڍي ڌم، ريل رنگيلي رُمر.

ماڻهن جا ٿي ميڙ ڪڻي،
وڃي پئي چُر چُر، ريل رنگيلي رُمر.

گاڙهي جهنڊي سان بيهي،
سائيءَ سان ڏي لُر، ريل رنگيلي رُمر.

اسٽيشن تي رڪندي آهي،
ڪڻ لڻ ٿورو ڌم، ريل رنگيلي رُمر.

منزل تي ٿي پهچائي،
ڪري نه ڪنهن کي گُر، ريل رنگيلي رُمر.

پٿرين تي پُلجي ڪڏهن،
ٻالڪ تون نه گهُر، ريل رنگيلي رُمر.

انگڙ وانگر نانگ جيان،
هلندي آ ڌم ڌم، ريل رنگيلي رُمر.

ڪاري ڪاري ڪاري

== گل خوشبو پار ==

صفائي

صفائي اسان لاءِ ايمان آڌ،
 صفائي بنا سمجھ، انسان آڌ.
 صبح سان اٿي ڏندن ڪيو،
 منهن کي ڏوٽي، ڦٽي ڏيو.
 هٿن جا پيرن جا، ٿين منهن وڌا،
 يڪدم ڪٽائي، ڪجن سي ننڍا.
 ننڍا وار رکجن، لٽا صاف رکجن،
 گهرن جا ٿاڻو به شفاف رکجن.
 گهٽي، پاڙو، پنهنجو پٿر صاف ڪيو،
 گڏوگڏ پنهنجو اندر صاف ڪيو.
 صفائي ڪتو به ڪري ٿو ويهي،
 صفائي کي هرڪو ٿو سهڻو چوي.

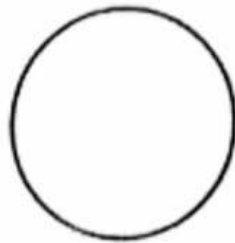
چئنچلداس

چچ مڃ چاچو چئنچلداس،
آهي بيمار ۽ ڏاڍو نراس.
ڪين ڪاٺي ڪو مڃي ماس،
چوي دالين ۾ آهي بانس.
گرمي هن کي ناهي راس،
هر هر پيئي شربت، ساس.
زال سندس آ، گهرجي داس،
ناهي اڪيلي پوءِ به اداس.
گهر کي ڏئي ڌوپ جو واس،
نڪ ۾ پوري ڏي ٿي ناس.
ساڌ ٻيلي، هن باسي باس،
ڪڏهن نه ڏيندم سائين ناس.
پوري ڪر تون منهنجي آس،
خوش ڪر داتا چئنچلداس.

== گل خوشبو ٻار ==

گل

گل گل گل ڄاڻي،
چنڊ روپيو ماني،
گل ڌرتي، ٽي،
خلق آ ديواني،
گل سج ڏي ڏل،
نڪتي اک ۾ آني،
گل ٻانهن ۾ ٻڌي،
پيڻ مونکي ڳاڻي،
گل اڱڻ ۾ ڦري،
ڪڍ پئي ناني،
گل ڪڍي جاءِ ۾،
ڪوريٽو تاني،
گل دنيا گهم،
ڪونهي سنڌو ٿاني.

== ڪل خوشبو ٻار ==

چولا

چولن واري آندا چولا،
ٻار مڙيا، ٽي آيا ٽولا.

پاڙ ڀلا، بصر پٽاڻا،
مرچ وجهي ٿا ڪاٺن ڪاڪا.

ڪٽ ڪان ڪين لنوائن ٿا،
شوق سان چڻشي چاهن ٿا.

سوست ڪن ٿا چپ چئن ٿا،
چولا ڪاٺي گدگد ٿين ٿا.

گهر ڏي چولا کڻي جي ويندي،
ٻالڪ ٻيهر وٺڻ تون ايندي.

تازا سستا، صاف ۽ ڀلا،
ڇڪ جا ڪاٺي ڏس تون چولا.

ٽيڙو

★
آئي مند بهار،
بادل برسيا ملڪ تي،
ساوڪ ۽ هڪار.

★
پڪرين ۾ هڪار،
ڪتو پوئنگي ڏن ۾،
کاڏي ويو ڌنار.

★
پئي پٽ تي ٻار،
هاري پيو آ سهمي،
ان کائي وئي جهار.

★
سهڻو سو سنسار،
جنهن ۾ منهنجا جانيئڙا،
گل، خوشبو ٻار.

★
تارن ڪئي تنوار،
چنڊ ڪلي آپ ۾،
چانڊوڪي چوڌار.

★
هوا ۾ هڪار،
مچي ڦاسي ڪون ٿي،
ڪينجهر ۾ ماٺار.

★
گرمي، گهٽ، غبار،
شهر جي هر چوڪ تي،
لاٽون، ڏور ٻار.

★
ڏاڍو پيو ڏڪار،
ٿر ۾ پاڻي ڪونهي ڪو،
چپ ويئي سرڪار.

== ڪل خوشبو ٻار ==

پينگه

پينگه تي پيارا لڏن ٿا ٻار،
ننڍڙا وڏڙا ڪلن ٿا ٻار.

هر ڪو پينگه تي اچي ويهي،
وارو اچن سان لڏي ڪڏي،
خوش ٿي سارا نچن ٿا ٻار، پينگه تي پيارا لڏن ٿا ٻار.
پينگه ٻڌل آ وڻ ۾ سخت،
ٻارن لڏ آ چڻ ڪو تخت،
هيٺ مٿي ٿي وڃن ٿا ٻار، پينگه تي پيارا لڏن ٿا ٻار.

اکڙيون بند ڪرن ٿا ٻار،
پينگه تي جي چڙهن ٿا ٻار،
ڪريو ڪريو سڀ چون ٿا ٻار، پينگه تي پيارا لڏن ٿا ٻار.
مضبوطيءَ سان رسا جهلن ٿا،
ڌڪي سان ڌرتي کي ڇڏن ٿا،
هر هر سلام ڪن ٿا ٻار، پينگه تي پيارا لڏن ٿا ٻار.

== ڪل خوشبو ٻار ==

طوطو

مون وٽ مٺو طوطو آهي،
پڇري ۾ ٿو ٽپا کائي.

تڪي گاڙهي چهنڊ رکي ٿو،
پڇ ڊگهو سهڻو لڳي ٿو، مون وٽ مٺو طوطو آهي.

ٽي پيئي ٿو ميوا کائي ٿو،
مرچ ٽماٽا جام ٽڪي ٿو، مون وٽ مٺو طوطو آهي.

جيڪو ٻڏي ٿو اهو چوي ٿو،
مٺو پٽ مٺو پٽ روز ڪري ٿو، مون وٽ مٺو طوطو آهي.

شرير آ ڏاڍو چڱو هڻي ٿو،
پوءِ به مونکي ڏاڍو وڻي ٿو، مون وٽ مٺو طوطو آهي.

جنيد جڏهن اسڪول وڃي ٿو،
جنو جنو ڪري کيس سڏي ٿو، مون وٽ مٺو طوطو آهي.
پڇري ۾ ٿو ٽپا کائي.

== ڪل خوشبو ٻار ==

ڊيندي ڊيندو

هڪڙي ڊيندي هڪڙو ڊيندو
گڏجي پاليو تن هو گيندو

هڪ ڏينهن سفر تي هليا سي

گڏجي گيندي ڪڙي

گيندي ڪڙي ڪڙي

وڃي ڊيندي ڪڙي

ڊيندو ڪڙي ڪڙي

ڪڙي ڪڙي ڪڙي

ڊيندي ڪڙي ڪڙي

هر ايندڙ ويندڙ ڪي ڪڙي

(ڇا چيو؟)

سو ڊيندو سو ڊيندو واٽڙي، ٿو

سي واٽون سي واٽون ڪٿا گهم

سي ڪٿا سي ڪٿا ڪوڪرا ڪرن

سي ڪوڪون سي ڪوڪون ٻالڪا ٻڌن

سي ٻالڪا سي ٻالڪا ڊوڙندا اچن

سي ڊوڙي سي ڊوڙي ڊيندو ڪئن

سي ڪڙي سي ڪڙي گيندي تي رکن

سي گيندي سي گيندي ٻيهر نه چڙهن

ٻاراڻا ٻول

منهنجي گهر جو نلڪو،
هلڻ ۾ آ هلڪو.

جنهن کي گيڙن ٻارڙا،
پاڻيءَ ڏوٽن ٿانورڙا.

ٿڌڙو ٿڌڙو پاڻي پي،
جيءَ سدا پاڻو جيءَ.

جيءَ سدا جوان ٿي،
سڄو تون انسان ٿي.

ڪاٺي خوب گهر جان نان،
ماڻهو پنهنجي منزل مان.

ڪانو نانن جي تار ۾،
وينا وڻ جي آڙ ۾.

ڪاٺو وڃن جي اڌري،
پوءِ ڪاٺ نان بسري.

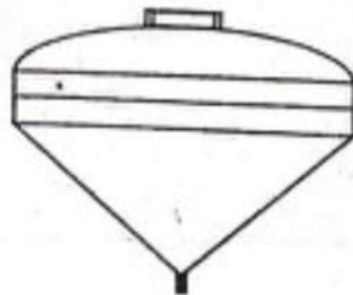
بسري ٺهي، گڙ ۾،
مزو ٻارن کي لڙ ۾.

ڪل خوشبو ٻار

لائون

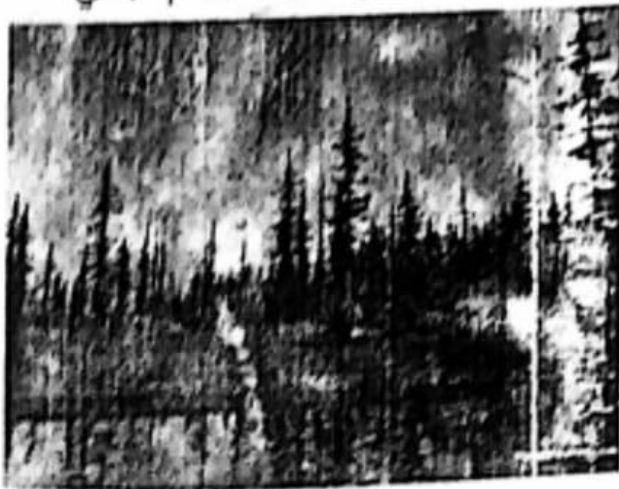
پٽ تي لائون هيٺ ڦرن پيا،
ننڍڙا ننڍڙا ٻار ڏسن پيا.
هوريان هلن ڪي تيز هلن پيا،
ڳول چوڌاري چڻ ڪي گهمڻ پيا.
رنگ برنگي دل ڪي وڻن پيا،
هڪ هنڌ بيهي، ٽڪ هڻن پيا.
هل ٿين ٿا، نعرا لڳن ٿا،
بالڪ هڪ ٻي ڪي ته چون ٿا.
آهي ڪو جو گو، پڄائي،
فنڪاري سان ڏور هلائي.
هٿ تي لائونڙا ڦيرائي،
پنهنجو لائون تيز ڊوڙائي.
ڪيچل ڪن ٿا ڪجڪا ڪن ٿا،
لائون لائون چوٽ رڪن ٿا.
ننڍڙا ننڍڙا ٻار ڏسن ٿا،
پٽ تي لائون هيٺ ڦرن ٿا.

ڪل خوشيو ٻار

رات

رات جو راجا ڳالهه ٻڌائي،
ٻارن کي ٿو ننڊ ڪرائي،
گهر گهر تي ٿا ٿارا ٿمڪن،
گهمن ڦرن ٿا ڪٿيون ٺاهي،
هیر ڏکڻ جي ٿڌي آهي،
اونهارِي جو من بهلائي،
اوندھ ۾ آ ڳوڙ ڪٽن جو،
سانت ۾ گدڙ پيو اُونائي،
ڏيڏر ڪن ٿا ٿران ٿران ٿران،
تڏين ڇڏيو آ شور مچائي،
ننڊ اچي ته لوڪ سمهي ڪو،
چنڊ مامل ٿو مونسان ڳالهائي.

ڪل خوشبو ٻار

ورزش

ٻارو پنهنجو خيال رکو،
صبح سويري ورزش ڪيو.
ٿڪيو ڪين ڪڏهن سو ٻار،
ورزش ڪند، جيڪو ٻار.
ورزش سڀ تي آهي لازم،
ٻار ٻڏي ڪي رکي ٿي سالم.
راحت جان ڪي پهچائي ٿي،
ذهن سڄي ڪي ڊوڙائي ٿي.
کليل هوا ۾ ساهه کڻو،
ساوڪ تي وڃي ڏکو گهڻو.
ننڍڙا وڏڙا فن سکيو،
روز سٺي ڪا راند ڪيو.
ڪڏهن نه پاڻ ڪي سُست رکو،
تن ڪي هر دم چست رکو.

ڪڪڙي

گيت خوشي، مان دل ٿي ڳائي،
ننڍڙي ڪڪڙي چئي آهي.
ڏاڏو ڏاڏا تهڪ ڏئي ٿو.
اگر ۾ ڦيرائون پائي،
گيت خوشي مان دل ٿي ڳائي.
ڏاڏي امان لاڏا چوائي،
گهر گهر پئي مٺائي ورهائي،
گيت خوشي مان دل ٿي ڳائي.
بابو امڙ مشڪن مرڪن،
ننڍڙي ڪڪي، سان ڳالهائي،
گيت خوشي مان دل ٿي ڳائي.
دائي مائي ڪنڊ ڪٽي ڏس،
اوڙي پاڙي ٿي پهچائي،
گيت خوشي مان دل ٿي ڳائي.
ڪنڙا بي بي ڪانڊا آ توکي،
پيڻ منهنجي، جي چئي آهي،
گيت خوشي مان دل ٿي ڳائي.

== گل خوشبو ٻار ==

پولي

ڊبڪي وڃائي ڊب ڊب ڊب،
فقير بيٺو پوليءَ سان.

پولي نچي ٿي ماڻهو کلن ٿا،
فقير جو ڪم پائوليءَ سان.

پولي ٽپ ڏئي چنڀري ٿي،
فقير جي تہ چوليءَ سان.

پولي اٿي ٿي پولي ويهي سي،
فقير جي هڪ بوليءَ سان.

پولي ڪٽ تي سمهي پوي ٿي،
فقير جي مٺي لوليءَ سان.

پولي ٽپ مان پري وٺي ٿي،
فقير کان پاڻي ڏوليءَ سان.

ڊبڪي وڃائي ڊب ڊب ڊب،
فقير بيٺو پوليءَ سان.

ڊاڙي

هڪڙو چوڪر ڊاڙي هو،
ڏاڙي هڻندو ڇاڙي هو،
هر هر ڪوڙا ڳالهائي هو،
ڪنهن پنهجي ڪياري هو.
ڪڏهن نه هو اسڪول ويو،
ڪڏهن نه هن ڪو سچ چيو،
ٿوري، ٿوري، ڳالهه ٿي هو،
هت ٿي هڻندو تاڙي هو.
هڪڙو چوڪر ڊاڙي هو،
ماءُ پيءُ به ڪوشش ڪئي،
زندگي هن جي ڪانه ٺهي،
سائين سندس ساٿ ڏنو،
پر بي همت هو پاڙي هو،
هڪڙو چوڪر ڊاڙي هو،
تعليم نه ڪوئي هنر هيس،
گهر جو جڏهن ٻار پيس،
تڏهن اچي پڇتا، ٿيس،
مزدور ٿي ڪندو واڙي هو،
هڪڙو چوڪر ڊاڙي هو.

ڪل خوشيو ٻار

سائيڪل

سائيڪل منهنجي پياري آهي،

تن ڦيٽڙن واري آهي،

اڳيان لڳل هارن اٿس،

پيو وڃاين ڪيائين نه بس.

هن جي پويان سيٽ لڳي ٿي،

گهٽي ۽ هينڊل سان نهي ٿي.

گول مان هن کي ڦيرايان ٿو،

ڄڻ ته هوا ۾ لهرايان ٿو.

پويان پيٽ چڙهي ويهي ٿي،

ڏاڍيان هلا ۽ مونکي چوي ٿي.

سائيڪل تي سوار ٿيان ٿو،

ان کان پهريان کيس ڏٺان ٿو.

ڪڏهن نه ڦيٽو جام ڪري،

ميڙ ٻارن جا عام ڪري.

== گل خوشبو ٻار ==

ٻِلَهڻ

اچو ته ٻارو گهمون سنڌو،
ٻِلَهڻ ڏسڻ، هلون سنڌو.
سنڌو وهي ٿو ”چڪ“ جي تَر ۾،
ٻِلَهڻ تري ٿي ان جي جر ۾.
سنڌي ۾ هي ٻِلَهڻ سڏائي،
”ڊولفن“ انگلش ۾ ٿي چوائي.
ڏسڻ ۾ مڇي، وانگر آهي،
هو به دريائي جانور آهي.
هوشيار آ ڏاڍي وڻندي آ،
ٽوپن سان گڏ ترندي آ.
پنهجن ٻچڙن کي ته سڀاري،
زائفن وانگر کير پياري.
کي کي ماڻهو ظالم آهن،
هن کي ماري تيل ڪمائن.
گڏجي هن جو نسل بچايون،
اچو ٻِلَهڻ کي تحفظ ڏياريون.

== ڪل خوشبو ٻار ==

ڪوهر

ڪوهرن جو اڄ ڪاڄ آ،
پئي ٻارن ۾ پاڇ آ.
ڪڙڪ جا ڪوهر پٿر آهن،
چاه مان پاڻڪ سارا کائڻ.
گرما گرم نرم نرم،
ڪا، ”چاندي“ ڪر نه شرم.
چاش ۾ ٿا ڪوهر پڇن،
منڙا منڙا چسڪا اچن.
ٻار ڪڏي ٿا نجي چون،
هر حر پاڻ کي ڪوهر ملن.
”زينت“ تون به کائي ڏس،
پڪل ڪوهر گڙ جي ارس.
تون به چوين پوءِ بلي بلي،
ڪوهرن جو مونکي پت ملي.

ڪل خوشيو ٻار

گاڏيٿرو

گاڏيٿرو ٿو گول ڦري،
چوڌاري چيڪٽ ٿو ڪري.
گاڏيٿرو آ منهنجو پيارو،
ڪاٺ مان ٺهيل آهي سارو.
ڪوبه نه مون کان وٺي گهري
گاڏيٿرو ٿو گول ڦري.

ڦنڊڻ وارو گل گلابي،
گاڏيٿرو آ منهنجو نوابي.
ڇٽ ڪپرو آ ذري، ذري،
گاڏيٿرو ٿو گول ڦري.

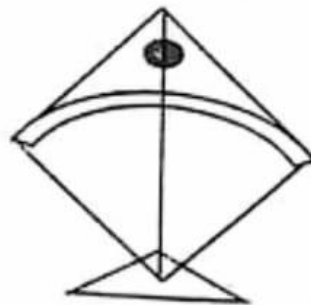
آءُ ته پائو گو، پڄايون،
گاڏيٿرا اڄ پنهنجا پڄايون،
ڏسون ته ڪنهن جو تيز چري،
گاڏيٿرو ٿو گول ڦري.

گاڏيٿرو ويو ڪسي منهنجو،
سڀ کان اول آهي پهتو،
ڪوبه نه هن سان ڊڪي پجي،
گاڏيٿرو ٿو گول ڦري.

لغڙ

اُپ ۾ لغڙ اُڏرن پيا،
ڏس ڏس ڪيئن نه وڃڻ ٿا.
ڳاڙها ڪارا نيلا پيلا،
ننڍڙا وڏڙا رنگ رنگيلا.
مٿي چڙهن ڪي هيٺ لهن،
هڪ ٻي ۾ ٿا گهٽ هڻن.
پچ ڪڙو ڪي ڊگه ڊگهيرا،
ڏور اڏامن چڻ ڪي گيرا.
گوهي هڻي ٿا پڇي وڃن،
هڪ ٻي جي ٿا ڪڍ پون.
ڏور گهي ٿا، پٺ ني ڪرن،
ٻار ڊوڙي ٿا لغڙ کڻن.
اونھاري جي موڪل اٿن،
ڪرسو شال ڏينهن نه ڏسن.

== ڪل خوشبو ٻار ==

ڪڪڙ

صبح ٿيڻ تي آهي اڌل، اٺ اٺ ساڃهر جلدي تون،
ڪڪڙ ڪري ٿي ڪڪڙ ڪون.

ننڍڙا چوڙا بند پيا هن، پرڙا پنهنجا ٿا ساهن،
ڪول انهن کي ٻاهر ڪڍ، بک کان ڪن ٿا چون چون چون،
ڪڪڙ ڪري ٿي ڪڪڙ ڪون.

منهن ڏوٽي تون ڏاڻو ڏي، ڪڪڙ به توکي آڻو ڏي،
ڪڪڙ چوي ٿي دير نه ڪر، بيضو لاٿو تو لڏ مون،
ڪڪڙ ڪري ٿي ڪڪڙ ڪون.

پڪل بيضو ڪا، ماني، سان، جلدي هل اسڪول هلون،
سبق پنهنجو ياد ڪري تون ڪوڙا پڙه، ايڪ ڏون ڏون،
ڪڪڙ ڪري ٿي ڪڪڙ ڪون.

ٺڪ ٺڪ ڪري ڪڪڙ سڏي ٿي چوڙن پنهنجن کي،
ڪاٿي گم ٿي ويا آهن، اٺ ڳول، ”سرمڊ“ ”سارنگ“ تون،
ڪڪڙ ڪري ٿي ڪڪڙ ڪون.

سرور احمد، پٽ غلام محمد غازي، عبدالرحمن سارنگ، لطيف، پٽ گوهر سنڌي، رستمر

لولي

لولي لولي لولي لولي
توڪي جيڪل جي آ لولي

ٻچڙا جڏهن، وڏو ٿيندين تون،
بيهي امڙ کي، سڏڙو ڏيندين تون،
ٻول ٻوليندين، پنڌڙو ڪندين تون،
توڪي جيڪل جي آ لولي،
لولي لولي لولي لولي

توڪي جيڪل جا آ لولي،
ڏاڍ جا ڪنگرا ٽوڙيندين تون،
پنڌڙا پنهنجا چوڙيندين تون،
توڪي جيڪل جي آ لولي،
لولي لولي لولي لولي

ٻڌينجي جواني ماڻيندين تون
ڏيه جا ڏونگر ڏاريندين تون
نا حق ڪڏهن نه لوڙيندين تون
توڪي جيڪل جي آ لولي،
لولي لولي لولي لولي

ڪل خوشبو ٻار

توڪي جيڄل جي آ لولي
قوم جو مان وڏائيندين تون
جوڏو سنڌ جو ٿيندين تون
توڪي جيڄل جي آ لولي
لولي لولي لولي لولي

ماءُ جي ٿڃ ملهائيندين تون
سوڀ سنڌا گل پائيندين تون
ڌرتي خاطر سر ڏيندين تون
توڪي جيڄل جي آ لولي
لولي لولي لولي لولي

تعارف

عبدالڪريم شاه آزاد بخاري ڪنهن به سڃاڻپ يا تعارف جو محتاج نه آهي. منهنجي پيءُ جي مرشد مولوي عبدالڪريم شاه جي پوٽي، سنڌي، سڀڪڙي اکين تي عينڪ پائيندڙ استاد آزاد بخاري کي هر ڪو سڃاڻي ڄاڻي ٿو. هيءُ سياسي، سماجي، قومي، ادبي ۽ پنهنجي استادن واري تنظيم کستا سان به واسطو رکي ٿو، پر انساني حقن جي تنظيم جو به مشهور معروف ڪارڪن آهي. جيتري قدر کيس منهنجي سڃاڻ جو واسطو آهي ته هي منهنجو شاگرد رهيو آهي. مون عبدالڪريم شاه آزاد بخاري کي هر ميدان ۾ اول ڏنو آهي. ڇڪ شهر ۾ پهريائين هن ٻارڙن جي تنظيم جوڙي، پهرين عورتن جي سياسي تنظيم قائم ڪرائي. ڇڪ شهر جو هيءُ پهريون نوجوان صحافي رهيو آهي. ڇڪ شهر جو پهريون ڪالم نگار هي آهي. ڇڪ شهر جي ادبي ميدان ۾ پهريائين صاحب ڪتاب بڻيو ۽ ”سندر ناري“ نالي ڪهاڻين جو ڪتاب ميدان ۾ آندو.

ڇڪ شهر جي شاعرن مان پهريائين هن جو ٻارائي شاعري تي ڪتاب آيو. جيڪو نوهان قارئین جي هٿن ۾ آهي. پنهنجي ٽهي جي هن گهڻ رهي آرنسٽ هگهڙا رکندڙ عبدالڪريم شاه آزاد بخاري هن ڪتاب کان اڳ به ڪتاب، رواداري ۽ ايو شوڪت حمزو به ادبي ميدان ۾ اچي چڪا آهن. جن کي خوب پڙهندڙن کان پسند ڪيو ويو آهي.

سندس هي ڪتاب ”گل خوشبو ٻار“ ٻارائي شاعري تي آهي جيڪو ٻارڙن کي ڄاڻ ڏيڻ سان گڏ وندرائي مڃي ٿو. سندس شعرن جو رزم ڏاڍو وڻندڙ ۽ لئه وارو آهي اميد ته کيس پڙهندڙن جي طرفان سٺي موٽ ملندي. قادر سندس قلم ۾ زور زياده ڪري!

غلام علي چنا

ڇڪ سمنو شڪارپور

سند سلامت

www.sindhsalamat.com

سند سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباهو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمائي جي حفاظت ڪئي آهي. سند سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڊائونلوڊ ڪرڻ آسان هجي ۽ اينڊرائيڊ سميت آئي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي. ۽ اهو سڀ ”سند سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سند سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پرپور لاڀ حاصل ڪندا پر سند سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ ڏيندا.

books.sindhsalamat.com

سند سلامت ڪتاب گهر جي اينڊرائيڊ ايپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڊائونلوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>